

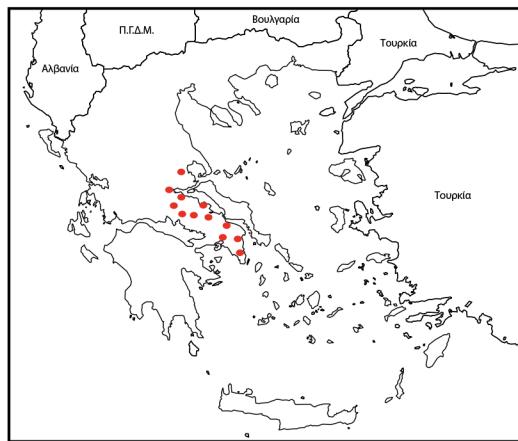
Συνώνυμα: *Pseudophoxinus stymphalicus marathonicus* (Vinciguerra, 1921)
Pseudophoxinus marathonicus (Vinciguerra, 1921)

■ **Κατηγορία κινδύνου στην Ελλάδα:** Κινδυνεύον EN [A2ce;B2ab(iii,iv)]

■ **Κατηγορία κινδύνου διεθνής:** Σχεδόν απειλούμενο NT

Summary: The Marathon Minnow is endemic to the east drainage of continental Greece, from Attica to South-East Thessaly (Magnisia). As a small size fish, it can survive and be present in very restricted habitats around springs and/or small marshes and due to this fact it shows strong fragmentation. There have already been recorded nine independent habitats but it is believed that there are more.

Some of them (as the Chelidonous stream in the Athens catchment) have already been destroyed, while in others the species is on the way to extinction because of very strong aggression by the alien *Gambusia holbrooki* [Vravrona spring and the type locality Kato Souli (Makaria) spring in Attica etc.]. For management it is suggested that, apart from habitat monitoring, the spreading of *Gambusia* is stopped by biological control and the local populations of Attikopsaro are supported by artificial reproduction and repopulation. It is also suggested that a large publicity campaign for schools and environmental agencies is launched, in order for public awareness to be raised. The Marathon Minnow is considered as Endangered.

Εξάπλωση, πληθυσμιακά στοιχεία και τάσεις: Το αττικόψαρο έχει ευρεία ασυνεχή εξάπλωση, από την Αττική έως τη Μαγνησία. Αυτό οφείλεται κυρίως στο μικρό μέγεθός του και κατά συνέπεια στα μικρής έκτασης ενδιαιτήματα που απαιτεί. Συγκεκριμένα, το είδος εξαπλώνεται: Αττική: Μακαρία πηγή, στο Κάτω Σούλι Μαραθώνα (type locality), πηγή Βραυρώνας, ρέμα Χελιδονούς Κηφισού. Βοιωτία: Ασωπός, Βοιωτικός Κηφισός, Υλίκη. Φθιώτιδα: Πηγή Σκορπιονερίου Αταλάντης, ανώνυμες πηγές στα Καμένα Βούρλα και στις Θερμοπύλες, σύστημα Σπερχειού, πηγές πεδιάδας Σπερχειού (π.χ. Κομποτάδες, Μεξιάτες, Αγία Παρασκευή κλπ). Μαγνησία: Σύστημα Χολορέματος Αλμυρού. Συνολικά έχουν καταμετρηθεί εννέα υποπληθυσμοί, ενώ πιστεύεται ότι υπάρχουν ή υπήρχαν περισσότεροι. Επομένως το είδος εμφανίζει έντονο κατακερματισμό. Οι διάσπαρτοι αυτοί υποπληθυσμοί εξαπλώνονται σε ευρύ χώρο κατανομής και γενικά θεωρούνται ολιγάριθμοι. Γενικά, ο πληθυσμός του αττικόψαρου εμφανίζει μείωση εξαιτίας της καταστροφής των ενδιαιτημάτων του.

Ποσοστό του πληθυσμού του είδους που βρίσκεται στην Ελλάδα: 100%

Οικολογία: Το είδος εμφανίζει έντονο λιμνόφιλο χαρακτήρα και δεν συνάζει σε ρέοντα ύδατα. Είναι μικροφάγο και τρέφεται με φυτικά υπολείμματα ή μικροπλαγκτόν, που βρίσκεται στο περιβάλλον του. Επιβιώνει σε μικρούς απομονωμένους πληθυσμούς σε πηγές με καθαρά νερά και πλούσια υδροχαρή βλάστηση, όπου βρίσκεται και την τροφή του και ολοκληρώνει την αναπαραγωγή του. Η βιολογία του είναι άγνωστη.

Απειλές: Στο εύρος της εξάπλωσής του το είδος αντιμετωπίζει πληθώρα απειλών, πολλές από τις οποίες αποδείχτηκαν μοιραίες για ορισμένους υποπληθυσμούς. Έτοιμος ο υποπληθυσμός του ρεύματος της Χελιδονούς στην Αττική (Στεφανίδης, προφορική πληροφορία 1970) έχει μάλλον εξαφανιστεί, εξαιτίας της αστικής επέκτασης και της ρύπανσης. Ο υποπληθυσμός αυτός ήταν ο μοναδικός σε υδροκρήτη που εκβάλλει στον Σαρωνικό και ενδεχόμενα συνδεόταν με άλλους υποπληθυσμούς του Κηφισού και του Ιλισού, που εξαφανίστηκαν κατά τη ραγδαία αστικοποίηση της Αθήνας. Ο υποπληθυσμός της Βραυρώνας έχει επίσης μάλλον εξαφανιστεί, εξαιτίας του έντονου ανταγωνισμού με το ξενικό είδος *Gambusia holbrooki* (έρευνα Οκτωβρίου 2004). Το ίδιο, ενδεχόμενα, και ο πληθυσμός της Μακαρίας πηγής, στο Κάτω Σούλι Μαραθώνα (Οκτώβριος 2004). Ο υποπληθυσμός του Ασωπού μάλλον έχει εξαφανιστεί εξαιτίας της έντονης ρύπανσης, ενώ ο υποπληθυσμός της πηγής Κομποτάδων Λαμίας εξαιτίας της τοιμεντοποίησης της πηγής. Ορισμένοι υποπληθυσμοί στα Καμένα Βούρλα και αλλού έχουν εξαφανιστεί εξαιτίας της αφαίρεσης του νερού ή και της ρύπανσής του.

Μέτρα διατήρησης που υπάρχουν: Το αττικόψαρο προστατεύεται από την εθνική νομοθεσία (Π.Δ. 67/1981), ενώ συμπεριλαμβάνεται και στο παράρτημα III της Σύμβασης της Βέρνης (ως *Pseudophoxinus marathonicus*).

Μέτρα διατήρησης που απαιτούνται: Προτείνεται η εκπόνηση ερευνητικού προγράμματος για την έρευνα και τη διάσωση του είδους, ιδιαίτερα στην Ανατολική Αττική. Επίσης, απαιτείται ευαισθητοποίηση των σχολείων και των περιβαλλοντικών οργανώσεων της περιοχής. Τέλος, απαιτείται η εκπόνηση σχεδίου για τη βιολογική καταπολέμηση του κουνουπόψαρου (*Gambusia holbrooki*).